

XLV. Hinc rursus intelligitur, quam rationem & causam habeant noui hi Philosophi, cur tantopere oderint & eliminare conentur Philosophiam *Cartesianam*; licet aliquando, vt tuti sint, quam sibi metuunt, vel & vt paradoxis & absurdis suis dogmatis speciem & fidem concilient, ad *Cartesium* & *Cartesianos* prouocent, tanquam consentientes, eorumque nomine & auctoritate abutantur. Notum est, nullam aliam Philosophiam tam clare explicare mentis naturam, eiusque distinctionem a corpore, & consequentem inde immortalitatem mentis. Hinc nulla Philosophia adeo contraria & opposita est conatui nouorum horum Philosophorum, & prætenfæ ignorantiae naturæ mentis, aut confusio ni mentis cum corpore. Philosophi, qui *naturam mentis*, imo & *corporis*, volunt esse ignotam, non satis solide possunt confutare eos, qui mentem cum corpore confundunt. Vti & Cl. Clericus ex eo, quod *mentis vt & corporis, essentiam fingit ignotam*, ducit, nos debere *dubitare*, an non *unum & idem subiectum, vna & eadem substantia*, subsit proprietatibus *mentis & corporis*; *utrum duæ diuersæ*; hoc vult nos *latere*; Pneumatologiæ Sect. 1. Cap. 5. §. 5. 6. 10. 14. 15. 18.

XLVI. Sed *Cartesius* Med. 6. pag. 43. 44. probat, *magnam esse differentiam inter mentem & corpus*, ex eo, quod *corpus ex sua natura sit semper diuisibile, mens autem plane indiuisibilis*. Contrariæ hæ proprietates, quæ ex ipsis eorum naturis necessario sequuntur, diuersas naturas, substantias, siue subiecta, requirunt. Ita Art. 60. Part. 1. Princ. probat distinctionem *realem* mentis & corporis, qualis est inter duas substantias; & quidem ex eo, quod mentem sine corpore vt existentem clare & distincte possimus percipere; & vice versa. Imo clarius adhuc cognoscemus, quanta sit distinctio inter mentem & corpus, nim. *essentialis*, si comparemus essentiam mentis cum essentia corporis, proprietates vnus cum proprietatibus alterius, sic & vtriusque modos. Si comparemus *cogitationem* perenniter existentem (quæ plurimis modis subiicitur, qui inde dicuntur *modi cogitandi*, siue *cogitationis* manentis & perenniter existentis,) cum *extensione*, re extensa, cui alii *modi* insunt: quanta est dissimilitudo? *Cogitatio non est extensio. Cogitare non est extensum esse in longum, latum & profundum. Corpus ex natura sua est diuisibile; habet enim partes ab inuicem separabiles: mens vero ex natura sua est indiuisibilis; quia nullas*

D

habet